

BÀI HỌC YÊU THƯƠNG QUA NHỮNG BỮA ĂN.

Tôi thường được đi “ăn chực” rất nhiều, từ những bữa ăn ở các nhà dòng hay nhà những mái ấm gia đình, nhưng tôi thấy chưa ở đâu có được những bữa cơm đầy đặn ấm áp như ở gia đình tôi ngày xưa. Tuổi thơ của tôi sao đọng đầy kỷ niệm với những hình ảnh rất thân thương ở gia đình mình.

Không phải ở đó là những bữa ăn ngon, với đầy cao lương mỹ vị, nhưng là những bữa ăn mà cho tới bây giờ tôi vẫn không sao quên được hình ảnh rất ấn tượng, rất thân thương khi Ba hay Mẹ làm dấu Thánh Giá cất lên kinh Lạy Cha thì mọi người trong bàn già trẻ lớn bé cùng nắm tay nhau quanh chiếc bàn tròn cũ kỹ, chỉ có những món ăn đơn sơ đạm bạc, thể hiện cái sự đảm đang nấu nướng của Mẹ tôi, chăm chút cho chồng con từng miếng ăn, tuy giản dị thanh bạch nhưng lại rất đậm đà tình cảm thủy chung nồng thắm. Những lời kinh trang trọng được cất lên trong bầu khí sốt sắng nghiêm túc. Ba xin Chúa chúc lành cho của ăn sau khi mọi người đã cầu nguyện cho các linh hồn. Thường thì bữa trưa nào cả nhà cũng đọc kinh Truyền Tin. Có nhiều người đến nhà được Ba Mẹ tôi mời cơm không khỏi cảm động khi được chứng kiến đã khen sự nề nếp mẫu mực, tính nghiêm nghị chu đáo của Cha Mẹ tôi, có người còn vui miệng bảo nhà tôi kinh hạt còn nghiêm túc hơn nhà dòng kia đấy.

Sau này lớn lên có gia đình tôi cũng áp dụng cho gia đình nhỏ của tôi như thế, bởi theo tôi nghĩ nếp nhà qua những bữa ăn gia đình là một lớp học nền tảng nhất về nhân cách và đức tin Kitô Giáo, chính nơi đây cha mẹ tôi dạy cho chúng tôi những bài học vỡ lòng về nhân bản, về niềm tin được hình thành từ sự cầu nguyện chung với nhau, về sự hiệp nhất cùng nắm tay nhau giữa cha mẹ và con cái, lòng biết ơn Ông Bà Tổ Tiên những người đã khuất và nhớ đến những người đang đói khổ. Từ đó dâng lời tạ ơn Thiên Chúa đã ban dư tràn những hồng ân từ tinh thần đến vật chất. Việc cầu nguyện với tất cả ý thức đã mang một ý nghĩa thánh thiêng không chỉ nuôi dưỡng thân xác mà còn bồi dưỡng tâm hồn mỗi người trong gia đình tôi phải không các bạn?

Mâm cơm trong gia đình người Việt Nam cũng mang rất nhiều ý nghĩa, mọi người cùng gắp chung những món thức ăn, cùng chăm chung một chén nước mắm. Ba tôi thường dạy chúng tôi những điều hay lẽ phải thiết thực nhất: như “ Ăn coi nời ngời coi hướng, ăn uống từ tốn, người nọ gắp người kia nhường. Những năm đói khổ trong bữa ăn người già trẻ em thường được quan tâm nhiều hơn, mẹ tôi phận dâu con trong nhà hết lòng chăm sóc cha mẹ chồng, bữa cơm nào Mẹ cũng chọn cơm ngon và mềm giữa nời xới cho ông bà nội. Có khách mời ăn cơm chung Ba Mẹ tôi hết sức ân cần tiếp rước... Đó chính là những bài học không lời mà Ba Mẹ đã

làm gương cho chúng tôi, những bữa ăn luôn là nơi nhắc nhở sự quan tâm bày tỏ sự yêu thương chăm sóc cho nhau.

Người ta thường bảo : “Trời đánh tránh miếng ăn” nên dù có bất hòa đến đâu bị xúc phạm cỡ nào cũng không đưa vào bữa ăn, những va chạm đôi co tuyệt đối được loại khỏi bàn ăn. Tình yêu thương và sự phong phú của bữa ăn được đánh giá đo lường đạo đức của một gia đình, khi nhìn vào bữa ăn và cách cư xử của mọi người với nhau trong bàn ăn. Thật là dễ thương và đượm tình thân ái làm sao khi nhìn cảnh mọi người cùng qui tụ ăn uống trò chuyện vui vẻ đầm ấm và chan hòa hạnh phúc biết bao. Cũng chính từ đây tình yêu Gia đình được nuôi dưỡng triển nở và lớn mạnh bằng những bài học thiết thực nhất phải không các bạn?

Bây giờ thời buổi kinh tế thị trường, đời sống xã hội cũng được công nghiệp hóa, ai cũng phải chạy đua với công việc, những bữa ăn có đông đủ mọi người trong gia đình kể là quá hiếm. Trong mỗi gia đình ai cũng lo ăn cho xong, ăn vội vã , ăn những thức ăn nhanh, những món ăn liền, cơm hàng cháo chợ, hàng quán mọc khắp nơi, mỗi người một tô một góc vừa ăn vừa suy tư với công việc ngập đầu... Những bữa ăn ngoài gia đình như thế dần dần cũng ăn rể sâu vào mỗi con người trong cách sống, chỉ biết có mình chỉ lo cho mình, hời hợt cạn nghĩ, vụng suy.. Đời sống gia đình không còn là mái ấm lý tưởng, người ta không còn cần đến nhau nữa, mỗi người lo chạy theo lối sống văn minh vật chất với cái tôi vị kỷ của mình. Người ta sẽ không còn được học những bài học nơi bàn ăn về cách sống nhân bản, về cách đối nhân xử thế, về chia sẻ tình cảm, sự quan tâm lo lắng chăm sóc cho những người thân yêu của mình. Từ đó họ dễ trở thành những người vô cảm. Vô cảm với chính những người trong gia đình với cha mẹ anh em của mình tức là vô cảm với chính mình, chỉ biết nhận lãnh mà không biết cho đi. Mình không vì mọi người nhưng mọi người phải vì mình. Ôi! Buồn làm sao khi xã hội chúng ta ngày càng thêm nhiều con người sống thật ích kỷ như thế!

Lạy Chúa ,xin duy trì tình yêu thương và hạnh phúc trong mái ấm của mỗi gia đình chúng con., để mỗi ngày chúng con được sum vầy bên nhau nơi bàn ăn gia đình, để xua tan những bất hạnh đang rình chờ cướp đi hạnh phúc nhỏ nhoi trong gia đình chúng con

THANH AN NHÂN

<http://gphaiphong.org/nam-tan-phuc-am-hoa-gd/bai-hoc-yeu-thuong-qua-nhung-bua-an.html>